

VEDTAK I STATENS HELSEPERSONELLEMND

06.03.2003

SAKSNUMMER: 02/00089

KLAGER: A, født 1958

SAKEN GJELDER: Klage over avslag på søknad om ny autorisasjon som sykepleier, jf. helsepersonelloven § 62.

SAKENS BAKGRUNN: Klagers autorisasjon som sykepleier ble trukket tilbake i Statens helsetilsyns vedtak av 31. januar 2001. Tilbakekallsvedtaket ble senere stadfestet i Statens helsepersonellnemnds vedtak av 17. september 2001. Årsak til tilbakekall av autorisasjon var at klager, grunnet tyveri og misbruk av B-preparater fra sin arbeidsgiver i perioden 1996 til november 1999, ble funnet uskikket til å utøve virksomhet som sykepleier. For ytterligere historikk vises til Statens helsepersonellnemnds tidligere vedtak i sin helhet, jf. saksnummer 01/00058.

Klager fremsatte søknad om ny autorisasjon som sykepleier 27. april 2002. Han fikk avslag på sin søknad om autorisasjon i Statens helsetilsyns vedtak av 21. juni 2002, men ble innvilget en begrenset autorisasjon som sykepleier. Avslaget er påklaget 25. juni 2002. Etter fornyet vurdering, ble tidligere vedtak opprettholdt, og saken ble oversendt Statens helsepersonellnemnd for videre klagesaksbehandling ved ekspedisjon av 6. august 2002.

Klager har for nemnda fremlagt resultater fra rusmiddelanalyser av urin for periodene 21. februar 2001 til 17. august 2001 og 2. oktober 2001 frem til 9. januar 2003. I denne perioden har klager testet positivt på opiater en gang, 8. april 2002. Dette testresultat er av klagers lege forklart med bruk av Tuxi mikstur, se legens brev av 2. mai 2002. Klager har vært ansatt ved V sykehjem som miljøterapeut fra 5. november 2001. Han er fortsatt ansatt ved sykehjemmet og ble fra 15. juli 2002 ansatt i halv stilling som avdelingssykepleier. I brev fra arbeidsgiver, datert 2. februar 2002, er det opplyst at saken fra arbeidsgivers side følges opp som ordinær AKAN sak, og at de vil kreve urinprøver i inntil to år. Det er videre opplyst at klager ikke har hatt fravær i den tiden han har vært ansatt ved sykehjemmet.

KLAGER mener Statens helsetilsyn feilaktig har lagt til grunn at han bare kan dokumentere rusfrihet gjennom prøvesvar for 6 måneder. Klager viser til at han har lagt frem prøvesvar fra 21. februar 2001. Etter klagers oppfatning skyldtes det påviste, korte, oppholdet i prøvetakingen, høsten 2001, forhold utenfor hans kontroll.

Klager viser videre til at han gjennom arbeidsgiver vil være undergitt kontroller og oppfølging frem til november 2003. Det vil da være gått fire år siden den situasjon som i sin tid førte til tap av autorisasjon som sykepleier ble avdekket.

STATENS HELSETILSYN har ved sin behandling av saken lagt til grunn en dokumentert observasjonstid fra oktober 2001 til mars 2001 (antas å være feilskrift for mars 2002), totalt seks måneder. Etter Statens helsetilsyns vurdering er dette en for kort observasjonstid til at klager kan sies å ha dokumentert at han ikke lengre har et misbruksproblem.

Det er fra Statens helsetilsyns vurdering sett hen til at klager er i et AKAN opplegg, og Statens helsetilsyn har på bakgrunn av dette, samt uttalelser fra klagers lege samt enhetsleder ved klagers arbeidsplass, innvilget klager en begrenset autorisasjon som sykepleier. De nærmere vilkår for autorisasjonen fremgår av Statens helsetilsyns vedtak av 21. juni 2002.

NEMNDAS BEMERKNINGER:

- Rettslig grunnlag:

Saken vurderes etter lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v § 62.

Bestemmelsen lyder:

”Statens helsetilsyn kan gi helsepersonell som har mistet autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning ved tilbakekall eller frivillig avkall, ny autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning hvis vedkommende godtgjør at han/hun er skikket. Ny autorisasjon kan begrenses etter § 59.

Avslag på søknas om autorisasjon eller lisens er enkeltvedtak etter forvaltningsloven.”

I Statens helsetilsyns rundskriv IK-3/2001 er følgende uttalt når det gjelder søknad om ny autorisasjon ved tidligere rusmisbruk:

”Helsepersonell som får tilbakekalt sin autorisasjon på grunn av rusmisbruk må dokumentere rusfrihet sammenhengende over en lengre periode, før han eller hun igjen kan anses skikket til å inneha autorisasjon.

- Hva gjelder realiteten vil nemnda bemerke:

Spørsmålet for nemnda er om klager anses å ha godtgjort at han nå er skikket til å inneha autorisasjon som sykepleier, jf. helsepersonelloven § 62.

Nemnda vil innledningsvis bemerke at det er helsepersonellet selv, og ikke tilsynsmyndighetene, som har bevisbyrden for å godtgjøre at han/hun er skikket til å utøve sitt yrke, jf. Ot.prp. nr. 13 (1998-1999) side 249. Dette vil normalt også være hovedregelen når det gjelder ansvar for å sørge for tilstrekkelig dokumentasjon av rusfrihet gjennom rusmiddelanalyser av urin. Selv om avbrudd i prøveperioden, som anført av klager, skyldes vansker med å finne en lege som er villig til å foreta de nødvendige prøvene, vil det, etter nemndas syn, som utgangspunkt være helsepersonellens eget ansvar å sørge for at det ikke blir opphold i prøvetakingsperioden.

Når det gjelder spørsmål om hvor lang tidsperiode en bør kreve at klager dokumenterer rusfrihet gjennom prøvesvar av rusmiddelanalyser, finner nemnda det vanskelig å uttale noe eksakt om dette. Etter nemndas vurdering må dette avgjøres konkret for det enkelte tilfelle. Nemnda viser her også til nemndas uttalelser omkring dette tema i sak 02/00009. Som et utgangspunkt finner nemnda imidlertid en tidsramme på to år som hensiktsmessig i saker som den foreliggende. Nemnda viser i denne sammenheng også til at de fleste AKAN-opplegg er gitt med en tilsvarende tidsramme på to år.

Klager har for nemnda dokumentert rusfrihet via fremleggelse av rusmiddelanalyser av urin for tidsrommet 21. februar 2001 til og med 9. januar 2003. Ved Statens helsetilsyns behandling av saken forelå bare prøvesvar til og med 20. mars 2002.

Av ovennevnte periode er det imidlertid et "hull" i prøvetakingen fra 17. august 2001 til 2. oktober 2001, dvs. ca. halvannen måned hvor det ikke foreligger rusmiddelanalyser som kan godtgjøre at klager var rusfri også denne periode. Det er fra klagers side opplyst at årsak til stans i prøvetakingen, var samarbeidsproblemer i forhold til fastlegen som foresto prøvetakingen, jf. klagers brev av 25. juni og 3. desember 2002. Nemnda finner det beklagelig at klager har hatt slike samarbeidsproblemer med sin fastlege, men finner likevel, som redegjort for ovenfor, at ansvaret for å fremlegge resultater fra en sammenhengende prøvetaking påhviler klageren selv. For de tilfeller hvor en bare har prøvesvar etter rusmiddelanalyser som grunnlag for å vurdere klagerens skikkethet etter ny søknad om autorisasjon, vil det etter nemndas vurdering være av stor betydning hvorvidt dokumentasjonen gjelder en sammenhengende periode. For de tilfeller at andre forhold i saken kan godtgjøre at klager igjen er skikket til å utøve sykepleieryrket, bør 2-3 manglende prøvesvar etter nemndas vurdering ikke nødvendigvis medføre et avslag på ny søknad om autorisasjon.

Det fremgår av sakens dokumenter at klager har vært i fast arbeide ved V sykehjem fra 5. november 2001. I denne perioden har han i henhold til arbeidsgivers opplysninger ikke hatt fravær og det fremgår av arbeidsgivers brev at de har tillit til klagers faglige og personlige egenskaper. Etter nemndas vurdering er dette forhold som taler for at klager nå er rusfri og at faren for tilbakefall ikke er stor. Nemnda viser videre til uttalelser fra klagers fastlege, dr. B, datert 11. april 2002 og 14. januar 2003. Det fremgår her at klager, etter legens vurdering, nå har kontroll i forhold til tidligere rusmiddelproblem.

På bakgrunn av ovennevnte finner nemnda, etter en helhetsvurdering, at klager i tilstrekkelig grad har godtgjort at han nå er skikket til å inneha autorisasjon som sykepleier. Nemnda har her lagt avgjørende vekt på at klager har fremlagt prøvesvar etter rusmiddelanalyser av urin innen en total tidsramme på over to år uten tegn til misbruk, samt det forhold at klager har vært fast ansatt innen helsetjenesten fra 5. november 2001 uten fravær denne perioden og uten at det foreligger andre opplysninger som tilsier at han har misbrukt rusmidler. Det er videre av betydning at klager er i et allerede fastlagt AKAN-opplegg med tett oppfølging fra arbeidsgiver og fastlege, og at dette opplegget vil løpe til og med november 2003.

Nemnda vil avslutningsvis bemerke at den lange saksbehandlingstiden denne saken har vært undergitt kan ha vært av selvstendig betydning for det konkrete utfallet. På det tidspunkt klagers søknad ble behandlet for Statens helsetilsyn hadde klager bare dokumentert ca. ett år og fire måneders rusfrihet gjennom rusmiddelanalyser av urin. Uten her å gå nærmere inn på hvordan nemnda ville vurdert en slik dokumentasjon i forhold til den foreliggende sak, viser nemnda til sine generelle betraktninger vedrørende hvor lang tidsperiode en vil kreve rusfrihet dokumentert gjennom, redegjort for ovenfor.

Klagen er med dette tatt til følge, og det påklagede vedtaket blir å omgjøre.

Vedtaket er enstemmig.

KONKLUSJON: Statens helsetilsyns vedtak av 21. juni 2002 omgjøres, og A gis autorisasjon som sykepleier med virkning fra nemndas vedtaksdato.

Nina Mår Tapper

Helene Braanen

Magne Nerland

Elisabet E. Romøren

Eirik Bø Larsen

Björg Brinch Wilhelmsen

Vera Christensen